



בש"פ 2626/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2626/16

כבוד השופט צ' זילברטל
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

כ"ו באדר ב' התשע"ו (5.4.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד תומר סגלוביץ'
עו"ד פארס ג'ראסי
מר אוסמה אבו חלף

בשם המבקשת:
בשם המשיב:
מתורגמן לשפה הערבית:

החלטה

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, בגדרה מבוקש להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 12.4.2016 או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח 22187-07-15 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

רקע



1. ביום 12.7.2015 הוגש נגד המשיב כתב אישום, אשר תוקן ביום 26.7.2015. כתב האישום המתוקן, המחזיק שני אישומים, מייחס למשיב ביצוע עבירות מין רבות בשתיים מבנותיו, כאשר רובן בוצעו בהיותן קטינות. על-פי המתואר באישום הראשון, בין השנים 2000-2006, נהג המשיב לבצע בביתו ג' (להלן: המתלוננת 1), ילידת 1993, מעשים מגונים בכך שנהג להושיבה על ברכיו, למשש את גופה ולנשקה על פיה. בהמשך, החל משנת 2006 ועד לשנת 2012 נהג המשיב לאסוף את המתלוננת 1 מבית ספרה, לנסוע עמה למקומות מבודדים, לבתי מלון ולעיתים אף לביתה שלה, ולבצע בה עבירות מין. כנטען, במסגרת מפגשים אלה נהג המשיב להפשיט את המתלוננת 1 מבגדיה; להכניס את איבר מינו לפיה תוך שהוא נוגע ומלקק את שדיה; ללקק את איבר מינה; להגיע לפורקן ולשפוך את זרעו על שדיה ובטנה של המתלוננת 1 וכן בפיה; לחכך את איבר מינו בישבנה ופעמים אף להחדירו לישבנה; ולחכך את איבר מינו באיבר מינה ופעמים להחדירו במעט לאיבר מינה. באחת מן הפעמים המתוארות, החדיר המשיב את איבר מינו באופן מלא לאיבר מינה של המתלוננת 1, או אז הדפה אותו המתלוננת 1 מעליה בשל הכאבים העזים שחשה. בשעת המעשים המתוארים, נהגה המתלוננת 1 לבכות ולבקש מן המשיב שיחדל ממעשיו, כאשר זה האחרון צעק עליה בתגובה והזהיר אותה לבל תספר לאף אחד על המעשים האמורים. בשל מעשי המשיב, ניסתה המתלוננת 1 לשים קץ לחייה מספר פעמים. בגין המתואר באישום הראשון מיוחס למשיב ביצוע עבירות של אינוס; ניסיון לאינוס (עד גיל שש עשרה); ניסיון לאינוס (מגיל שש עשרה); מעשי סדום (מתחת לגיל ארבע עשרה); מעשי סדום (עד גיל שש עשרה); מעשי סדום (מגיל שש עשרה); מעשים מגונים (מתחת לגיל ארבע עשרה); ומעשים מגונים (מעל גיל ארבע עשרה).

על-פי המתואר באישום השני, במועד שאינו ידוע למבקשת - בין השנים 2008-2009, עת היה המשיב לבד ברכבו עם בתו י' (להלן: המתלוננת 2), ילידת 2001, הכניס המשיב את ידו מתחת לחולצתה, מישש את חזה ונישק אותה תוך החדרת לשונו לפיה. כשנה או שנתיים לאחר מכן, עת שהה המשיב ברכבו עם המתלוננת 2, נישק אותה מספר פעמים תוך החדרת לשונו לפיה. בגין המתואר מיוחס למשיב בגדרי האישום השני ביצוע עבירות של מעשים מגונים (מתחת לגיל ארבע עשרה).

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בדיון מיום 16.7.2015 לא חלק בא-כוח המשיב על קיומה של תשתית ראייתית לכאורית, כמו גם עלילת מעצר, ולבקשתו הורה בית המשפט המחוזי על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. בתסקיר שהתקבל דווח כי המשיב נשוי לשתי נשים, אך לטענתו פרוד מאשתו השנייה, אמן של המתלוננות, מזה שנים רבות. המשיב טען בפני קצין המבחן כי האשמות המתלוננות כלפיו נובעות ממניעים של רווח כספי, תוך שנקט בגישה ביקורתית כלפיהן. עוד דווח, כי בשיחה שערך קצין המבחן עם המתלוננת 1, היא הביעה חשש מפני שחרורו של המשיב וציינה כי היא נתונה ללחצים מצד בני משפחתו. שירות המבחן התרשם כי המשיב נוטה להתמקד בעצמו ובצרכיו וסובל מעיוותי חשיבה בתחום המיני, והעריך כי הסבירות להישנות מקרים דומים למיוחס לו בכתב האישום ולפריצת גבולות היא בינונית, כאשר זו יכולה לעלות במידה שתהיה למשיב זמינות לדמויות נשיות. שירות המבחן בחן ופסל אפשרות שחרור המשיב למעצר בית בבית אביו ובפיקוחו, בין היתר נוכח התייחסות האח למעשים המיוחסים למשיב והעובדה כי בבית האח מתגוררות בנותיו הצעירות. לפיכך, הומלץ שלא לשחרר את המשיב מהמעצר.

3. בדיון שנערך ביום 18.8.2015 ביקש בא-כוח המשיב לערוך תסקיר משלים, אשר יתייחס לחיזוק החלופה המוצעת באמצעות מפקח נוסף - אח אחר של המשיב. עוד צוין, שלא נמסר לקצין המבחן כי בית האח כולל שתי קומות, וכי המשיב ישהה בקומה נפרדת שלא ימצאו בה ילדים. על-אף התנגדות המבקשת, נעתר בית המשפט המחוזי לבקשת המשיב והורה על עריכת תסקיר משלים, תוך שהבהיר כי אין בכך כדי ללמד על התוצאה שתינתן בסופו של יום. בתסקיר המשלים הטיל שירות המבחן ספק באשר ליכולת המפקחים המוצעים להציב גבולות למשיב ולהוות עבורו דמויות



סמכותיות. נוכח התרשמותו זו, ובהתחשב במאפייני אישיותו של המשיב ורמת הסיכון

הנשקפת ממנו, חזר שירות המבחן על המלצתו שלא לשחרר את המשיב. בהחלטתו מיום 14.10.2015 קיבל בית המשפט המחוזי את בקשת המבקשת והורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים, וזאת, בין היתר, נוכח חומרת העבירות המיוחסות לו, חששן ומצבן הרגיש של המתלוננות והיעדר המלצה על שחרור מטעם שירות המבחן.

4. המשיב הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים. בדיון מיום 21.2.2016 הורה בית המשפט על עריכת תסקיר מעצר אשר יבחן את המסוכנות העכשווית הנשקפת מן המשיב ואת החלופה המוצעת. הדיון בבקשה שהיה אמור להיערך ביום 27.3.2016 בוטל, וטרם נקבע מועד תחתיו. התסקיר שהוגש לא צורף לבקשה שבפניי שכן עניינו טרם נידון בבית המשפט המחוזי, ואולם לטענת המבקשת גם בתסקיר זה לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרור המשיב.

5. אשר לתיק העיקרי - שמיעת הראיות בתיק הסתיימה. סיכומי המבקשת הוגשו, ובהתאם להחלטת בית המשפט מיום 3.4.2016 סיכומי המשיב יוגשו ביום 12.4.2016. לעת הזו קבוע מועד להשלמת סיכומים בעל-פה ליום 18.4.2016.

הבקשה

6. לטענת המבקשת יש להורות על הארכת מעצרו של המשיב נוכח מסוכנותו הרבה לציבור הנשים בכלל ולבנותיו בפרט, אשר נלמדת הן מחומרת המעשים המיוחסים לו והן מהאמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו. המבקשת מדגישה כי לגישה אין כל חלופת מעצר שתסכון בעניינו של המשיב. עוד הובהר, כי נוכח השלב המתקדם בו מצוי ההליך העיקרי, התקווה היא כי בתקופת המעצר המבוקשת תינתן הכרעת הדין.

7. בדיון שנערך בפניי, טען בא-כוח המשיב כי מרשו הוא אדם בן שבעים שעברו נקי, קטוע רגל הנזקק לקביים, כך שלא מובן כיצד עלולה להישקף מפניו מסוכנות כלשהי. עוד נטען כי לאחר קיום דיוני ההוכחות, נראה כי כל הראיות בתיק נוטות לטובתו של המשיב, כאשר ישנן נקודות רבות המראות כי למשיב נעשה עוול וכי המתלוננת 1 סחטה אותו (חלקן, כנטען, עולות מגרסאות קודמות שמסרה המתלוננת במסגרת תלונותיה במשטרה ובפני גורמים אחרים, תלונות שנבדקו בשעתו אך לא ננקטו נגד המשיב הליכים כלשהם). כמו כן, הביע בא-כוח המשיב ביקורת על קצין המבחן העוסק בעניינו של המשיב, בטענה שזה סבור כי יש לזקוף לחובת המשיב את העובדה שאין הוא מודה במיוחס לו, בעוד שהמשיב עומד על זכותו להילחם על חפותו.

דין והכרעה

8. לאחר עיון בבקשה ושמיעת טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל. המעשים המיוחסים למשיב, המגובים בראיות לכאורה, מעידים על מסוכנות גבוהה מצד המשיב כלפי קטינות ונשים העשויות להימצא



בסביבתו, ובפרט כלפי המתלוננות, אשר שחרורו, אף לחלופה, צפוי בסבירות גבוהה לעורר בהן תחושת מאוימות. קביעה זו מתחזקת נוכח התסקירים בעניינו של המשיב, אשר לא באו בהמלצה לשחררו לחלופה. לכך יש להוסיף כי המדובר בהארכת מעצר ראשונה לאחר הגשת כתב האישום, כאשר שמיעת הסיכומים אמורה להסתיים בתוך כשבועיים, בתקווה שתינתן הכרעת דין במסגרת תקופת המעצר המבוקשת.

9. בנוגע לטענות המשיב בדבר כרסום בראיות נוכח העדויות שנשמעו, הרי שהליך זה אינו המקום להיכנס לראשונה לעומקן של הראיות בתיק ולדון בהן לגופן. ביסוד הדיון בבקשת המבקשת מצויה ההנחה כי קיימות ראיות לכאורה, כפי שנקבע בשעתו בגדר הדיון בבקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים. אם ירצה בכך, יוכל המשיב להגיש בקשה חדשה לעיון חוזר בהחלטה לעצרו (ככל שתידחה הבקשה לעיון חוזר שכבר הגיש לבית המשפט המחוזי, בה טרם התקבלה החלטה, ושלא נטענו בגדרה טענות בנוגע למשקל הראיות), במסגרתה יפרט את כלל הבעיות הראייתיות אשר מצדיקות בעיניו שקילת שחרורו ממעצר בפועל. נוכח התקדמות ההליך ומסוכנות המשיב, כמו גם הצפי שההליך יסתיים בעתיד הקרוב, דין הבקשה להתקבל.

10. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. אני מאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 12.4.2016 או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח 22187-07-15 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ח באדר ב' התשע"ו (7.4.2016).

ש ו פ ט